

ESPECIAL NADAL: NARRATIVA CATALANA

Més a prop del lector

JULIÀ GUILLAMON

Afinar, encertar-la, per connectar amb el públic: fa l'efecte que la crisi econòmica que ha arrossegat la crisi editorial ha tingut la virtut de depurar les propostes, i ara es presenten menys llibres, però més ben perfilats, més ben explicats, més propers a les preocupacions dels lectors. Memòries del passat, testimonis de crims esgarrifosos, distòpies, reconstruccions del que van ser els anys d'abundor i com funcionaven, fins no fa gaire, els mecanismes especulatiu, i els seus manefes que esperen la bonança per tornar-hi.

LA CINTA BLANCA

Pep Coll

DOS TAÜTS NEGRES I DOS DE BLANCS. PROA

La reconstrucció d'un crim rural de la postguerra amb un estil documental i amb una projecció històrica i psicològica. Pep Coll ha escrit la seva cinta blanca que posa en relació les guerres del Marroc i la Guerra Civil, amb la buidor i la violència familiar a la Vall del Carreu, al Pallars Jussà. El món dels masovers d'alta muntanya hi està descrit com mai, amb voluntat coral i amb una mirada i un llenguatge que permeten al lector entrar en les escenes i viure les tensions del conflicte.

ART I ESPECULACIÓ

Guillem Frontera

L'ÀDEU AL MESTRE. CLUB EDITOR

Un apòleg sobre l'art, a la manera de *L'obra mestra desconeguda* de Balzac, que es capbussa en la psicologia d'un artista genial, l'argentí Néstor Salvatori, amic de Paul Bowles, Tennessee Williams i Truman Capote. I el retrat de dos personatges de l'entorn de Salvatori, el metge Pau Riutort i el crític d'art Miquel Vadell, que permet explicar la mecànica d'un frau artístic, amb una crítica, més desoladora que no pas escandalitzada, dels nous rics de Mallorca, que en els darrers anys s'han fet d'or amb hotels i requalificacions.

MEMÒRIES D'INFANTESA

Joan F. Mira

EL TRAMVIA GROC. PROA

Nascut l'any 1939, Joan F. Mira es va criar al barri de la Torre, als afores de València, en una casa amb hort, en un veïnat d'alqueries, mig rural i mig urbà, perquè hi arribava el tramvia. Unes memòries d'in-

fantesa amb el mateix alè de les seves novel·les, que no són mai només un conjunt de situacions narratives més o menys ben muntades: hi ha sempre la mirada de l'antropòleg, doblat d'articulista sagaç, la profunditat del traductor, de l'estudiós, del jove que, per una carambola del destí, va tenir l'oportunitat d'estudiar a la Universitat Gregoriana de Roma i que és un dels nostres millors intel·lectuals.

CAURE AMUNT

Núria Perpinyà

AL VERTIGEN. EMPÚRIES

L'individualisme creador enfrontat a la vida raonable, la parella, la família, els horaris organitzats, el treball ordenat. I en el pol oposat, l'atracció de la força i la bellesa, que provoca un vertigen passional. Entre aquestes dues grans forces, la veu del narrador, el guarda de refugi René Ceverni, en una subserrallada dels Pirineus que l'autora s'inventa, reconstrueix la història de l'alpinista Irena Besikova a partir dels testimonis de correus, cartes i dietaris. Passió, mort i simulacre.

HEROIS FAMILIARS

Sergi Pàmies

CANÇONS D'AMOR I DE PLUJA. QUADERNS CREMA

Pàmies escriu uns llibres breus però molt entretinguts de llegir. No hi ha cap paraula que hi sigui perquè sí. Hi ha construccions que te les mires i te les remires i t'atrapen per la manera rodona de dir una cosa que no existia abans de dir-la amb tanta precisió. Quan reconstrueix la història familiar, la mort de l'oncle Antonio, en un incident absurd en els primers dies de la guerra de 1936-1939 o quan descriu l'ambient d'un polígon de disqueteques, amb el pare que hi espera la filla de setze anys.

LA BOMBOLLA

Carles Casajuana

EL MELIC DEL MÓN. COLUMNA

La bombolla immobiliària va obligar Ramón Balaguer i Miquel Rovira, protagonistes de *L'últim home que parlava català* a marxar del Born. Balaguer ha acabat com a editor de no-ficció en un grup editorial català i decideix trucar Rovira i proposar-li que escrigui un volum que actualitzi les idees de Josep Ferrater Mora i Jaume Vicens Vives sobre com són els catalans. A partir d'aquest encàrrec, Casajuana explica la dinàmica de

L'home gras i el món nou

Julià de Jòdar

El desertor en el camp de batalla PROA

Ximo Ximoi, que vol ser l'home més gras del món, un gras de rècord Guinness, instal·la el seu observatori al Raval, en aquella casa cantonera que ocupa l'angle on el carrer de la Cera es bifurca en dos ramals: Cera i Botella. Ben repapat, amb uns veïns que se'n cuiden i miren que no li falti de res, observa amb el telescopi el que passa al carrer, com si es trobés en un panòptic que en lloc de servir als repressors, com el del filòsof Bentham, mostra, denuncia i jutja les coses des de la perspectiva de la justícia social. Al Raval de Barcelona hi ha tot un món nou: fills d'immigrants de diverses generacions que busquen la manera de tirar endavant, vells lluitadors que mantenen la filosofia de ser al costat de la gent. Julià de Jòdar ha escrit una novel·la que com cap altra reflecteix les contradiccions del moment, amb perspectiva històrica des del temps de l'antifranquisme i la lluita sindical al present i al subconscient.

FOTO: MARC ARIAS

A dalt, Sergi Pàmies

FOTO: GETTY

A baix, Carles Casajuana

FOTO: MARC ARIAS

la bombolla editorial: un llibre que a l'autor no li ve de gust d'escriure, un bon avançament amb una bona bestreta, més diners per tal d'acabar a temps i poder sortir per Sant Jordi, una inversió a fons perdut, sense haver llegit ni una ratlla del text que ha de publicar.

BRINDIS A REIMS

Rafael Nadal

QUAN EN DÉIEM XAMPANY. COLUMNA

La peripècia de Francesc Oller, un emprenedor de Cassà de la Selva que, aclaparat per les circumstàncies de la vida va haver de marxar a França i hi va arribar a muntar un gran negoci de taps de xampany d'alta qualitat per a les millors marques. I que arran de la Primera Guerra Mundial va traslladar la fàbrica a Catalunya. A partir d'una documentació familiar exhaustiva, amb un estil periodístic que aprofita les històries creuades d'esplendor i caiguda per treure'n una lliçó moral.

TERRA INHÒSPITA

M. Dolors Millat

BARCELONA 2048. PERISCOPI

La insatisfacció pel present, la incertesa del futur es tradueix en l'èxit de dos gèneres complementaris, que han estat molt presents en aquests darrers mesos: les memòries d'infantesa i les distòpies, visions negatives del país i de la seva capital. En aquest cas, a propòsit de la història d'un grup clandestí, que lluita contra el poder econòmic, que Dolors Millat presenta amb un estil esquemàtic, com de còmic. La resistència contra un món feliç d'aplicacions informàtiques contra l'aïllament, depuradors d'aire podrit i liquidadors de cel·lulitis. |